

GUIA PROFESSIONAL

REVISTA QUINZENAL

DEDICADA A LA REFORMA I MILLORAMENT DEL APRENTENTATGE
I PORTAVEU DE LA SOCIETAT DE PERSONAL INDUSTRIAL I MERCANTIL
(ABANS «GUÍA DEL APRENTENT»)

Redacció i Administració: Baix de Sant Pere, 55. - Telèfon 501 S. P.

124

PHOSPHORRENAL ROBERT

RECONSTITUYENTE

Los sres. Médicos lo
recetan en las tres formas:

GRANULAR · ELIXIR · INYECTABLE

LAUANA 14 FARMACIA ROBERT · BARCELONA

Casa PANTALEONI H.^{nos}

GRANDES ALMACENES DE CONFECCIONES
en

Sastrería, Camisería, Corbatería, Guantería, Géneros de punto, Sombrerería, Gorras, Zapatería e Impermeables
para Caballero, Niños y Niñas.

Nuevos Modelos, Alta fantasía en Trajes y Abrigos
para Niños y Niñas de 2 a 14 años

Ultimos figurines en Trajes, Gabanes, Raglans, Pelerinas, Pellizas, Rusos, Capas, Impermeables confeccionados
para Jovencitos y Caballeros

PRECIOS SIN COMPETENCIA

Sección especial de Sastrería a medida

Surtido permanente para lutos y actos de etiqueta

13 — PUERTA FERRISA — 13

PASTILLAS GERMANAS CURAN LA TOS Y RESFRIADOS

CADA CAJA 1 PESETA

Depósito: FARMACIA GERMANA.— Ronda de S. Pedro, núm. 15.— BARCELONA

A. Sanromá

BALMES, 62-TELEFON, A. 1445-BARCELONA

BICICLETES, MOTOS

artículos per a

SPORTS

Ayuntamiento de Madrid

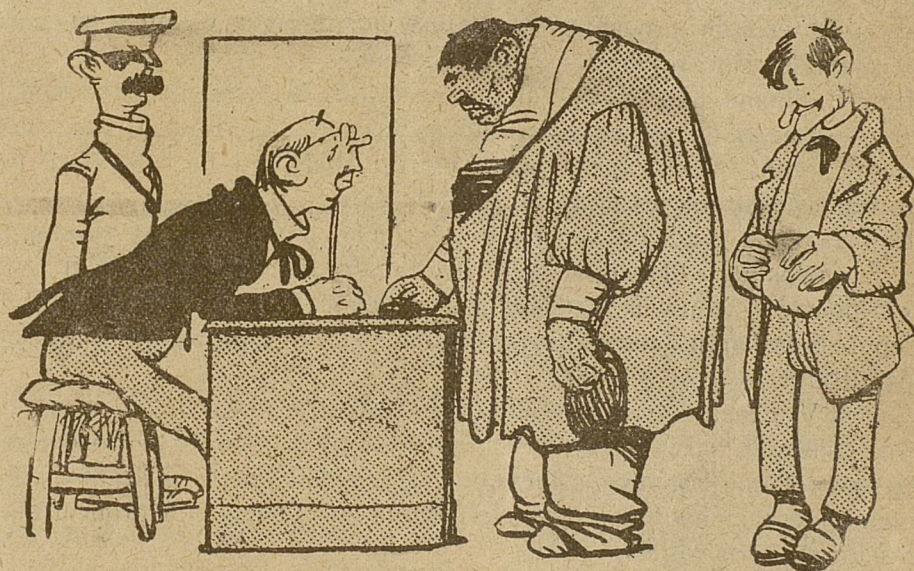

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Barcelona: Un any 4 ptes.—Pels nostres aprenents i els dels Centres i Societats adherits a la nostra Borsa de Treball 3 ptes.—Fora de la Capital 4'50 ptes.
Un número 15 cts.

Redacció y administració: Baix de Sant Pere, 55.—Telefon 501 S. P.

EN LA DELEGACIÓ

—¿Per qué li heu *pegat quatre nates* an aquest pobre home?

—Perque sempre que'l trobava em deia que *les hi devia* des de un día que brenàrem junts...

Secció de Concursos

II

CONCURS ESCOLAR

Ja és sapigut que totes les *comparacions* són odioses; emprô ens és forsós acceptar, com conseqüència, que la majoria de les vegades la *comparació* ens dona pràctiques i fecondes ensenyances, origen de deduccions que són d'indiscutible utilitat aplicades a la vida social.

No sé quin filosof ho va dir:

«L'anhel de *comparar*, de *comfrontar*, ha fet que la voluntat humana realitzés obres admirables.»

Es clar que l'anònim pensador es refereix a l'anhel de *comparar* els fets enlairats o les coses per llur bondat recomanables.

Les ambicions humanes fan que'ns trobem encara molt lluny—sicològicament parlant—del grau de civilització indispensable a fi de que l'esperit d'egoïsme, d'opresió i de dominació sigui absolutament substituït per el de la cooperació generosa i enlairada, únic que pot proporcionar als individus i a tots el pobles de la terra el verdader progrés i la fecondanta pau.

Deu al crear a l'home el dotà de raó per a que aquest establís en la terra el seu regne, és a dir, procurar que «a una vida egoïsta, violenta, irraonable, succeeixi una d'amor, fraternitat, llibertat i raó».

Emprô, l'home apartat de l'amor de caritat, les envejes i les ambicions ilegítimes—al igual que en els temps bíblics—posen en el braç de Caí—individu o col·lectivitat—l'arma que fereix de mort a Abel per a fer-se seus els fruits de llur treball, destruint les fonts del seu benestar.

Efectes de la manca de cristianitat és l'anhel desenfrenat de riquesa i de poder de que'ns parla l'Història, anhel ilegítim que sempre resulta fallit.

«Jo posaré el món sota els meus peus», digué el soberbi Alexandre, i la seva epopeia brillantíssima acabà, al finalitzar llur vida, sense que'l seu somni arribés a convertir-se en realitat.

Carles V aixecà la grandesa de la casa d'Austria fins a límits extraordinaris, sens conseguir altre resultat definitiu que'l anar a parar ell al monasteri de Yuste, mentres que Espanya, a força de cercar en el exterior l'assentament del seu poder internacional, iniciava el període de decadència no estroncat durant el transcurs de varis segles.

Napoléó, l'heroi militar des de 1793 a 1799, l'emperador dels francesos en 1802, es vegé obligat a tancar en l'estotx de l'illa de Santa Elena, el dia 5 de maig del any 1821, els seus grandiosos plans de dominació mundial.

I darrerament, en nostres dies, hem pogut contemplar el final que han

tingut els desenfrenats anhels de l'Imperi únic mantinguts per un Hohenzollern, avui protegit exclusivament per l'hospitalitat d'Holanda.

El deliri, la mania de les grandeses ha perdut a molts individus, a moltes famílies i a molts pobles,

El posseir, el tenir *més*, l'avarícia desmesurada—a tota llum anticristiana—és una plaga social.

Perxò us deia al comensar que en la nostra actuació social l'anhel de poguer *comparar-se* a un modo d'ésser recomanable i exemplar és un estímul per a fer-nos més útils i més bons.

I si això és evident en l'ordre personal, no ho és menys en l'ordre de les idees i en totes les manifestacions de la vida.

Fresc és encara l'èxit obtingut en la *Festa Inaugural* de la *Casa Pairal de l'Obrer*; talment sembla que flairem encara les odorants flors que aromatitzaren l'ambient en dita vetllada; l'agradós recort d'aquella tarda perdura en nostra pensa: volem, doncs, poguer *comparar* nostra propera festa de *Repartiment de premis d'aquest Concurs Escolar* que probablement tindrà lloc el mes de setembre pròxim, amb la inoblidable *Festa Inaugural* de la Casa, efectuada el dia 27 del prop-passat mes de juny.

Repetim-ho: si les *comparacions* son sempre odioses, enclouen també pràctiques i fecondes ensenyances. Aprofitem, doncs, les que'ns ha ofert la Festa Inaugural de la Casa, per a organitzar, passat aquest istiu, un'altra festa no menys gran ni menys agradosa.

Ajudant Deu, la *Festa-Repartiment de Premis* d'aquest Concurs Escolar serà *comparable* a la passada Festa Inaugural.

Oh!.. beneït sia l'anhel de les *comparacions*!!...

NOI GRAN.

Pares, no 'ns cansarem mai de repetir-vos: Molt cuidado i prudencia amb els anuncis de col·locacions, no us fieu de les apariències. Fins sobre aquelles que vos puguin semblar mes ventajoses per ésser proporcionades per amics, vos donarem de franc i amb molt de gust, parer i consell, si debeu acceptarles, tot pel profit i pervindre dels vostres fills. Podem tenir molta més experiència que vosaltres en aquestes coses i per això ens permetem avisar-vos.

VOCABULARI CATALÀ

DE LES INDUSTRIES DE

Estampats, Blanqueig i Tintoreria

A

Absorvent. Nom amb que generalment se coneixen les reserves químiques.

Acabar. Fer passar la roba, les troques, etc., per l'operació i mes generalment operacions darreres i definitives.

Acanar. Midar les peces de roba.

Acetat de sosa. Combinació del àcid acètic amb la sosa ($C^2 H^3 O O Na.$)

Acidar. Donar un bany àcid als teixits pera produir certs efectes com, per exemple, el de desenrotllar el blanc al pintar un resist sobre blau-tina.

Acidular. Afegir certa quantitat d'àcid a un bany, fins a donar-li reacció àcida.

Acit acètic. El que conté'l vinagre i que s'extrèu o prepara per destilació seca de la fusta no rehinosa. Es el $C^2 H^3 O O H.$

Acit acètic glacial. Es l'àcid acètic anhidre que cristallisa a uns 17° y sembla glaçar-se, de lo qual li ve'l nom.

Acit cítric. Acit vegetal extret del suc de les llimones i taronges agres.

Acit fòrmic. El que segreguen certa classe de formigues. Avui dia se prepara artificialment.

Acit muriàtic. Nom anticuat del àcid clorhídric.

Acit nítric. Es el compost $NO^3 H.$

Acit oxàlic. Acit vegetal contingut en algunes plantes com les agrells.

Acit picric. Es l'àcid trinitrofènic. Tenyeix la llana de groc.

Acit sulfúric. Es el compost $SO^4 H^2.$

Acit tànnic. Acit vegetal extret de parts diferents de diverses plantes. En unes és l'escorça, en altres els didals dels aglans, en altres les boles produïdes per la picada d'insectes y en altres tota la planta.

Acit tartàric. Sinònim de tàrric.

Acit tártric. Empleat en l'estampació de colors bàsics.

Aclarir-se. Fer-se més clar un color.

Agotament. Se diu que's tenyeix fins al agotament quan se procura que tota la materia coloranta se fixi sobre'l teixit que's tenyeix.

Agotar. Fer fixar demunt del gènere que's tenyeix, tot el colorant que hi ha disòlt en el bany de tintura.

Agotat. Se diu del bany que no conté materia coloranta, per haver-se fixat tota en el teixit que s'hi ha tenyit.

Agulla. Llistó de fusta amb punxes en els extrems, que serveix pera unir els dos caps d'una peça de roba, mentres se tenyeix a la plana.

Cada una de les punxes que hi ha en certs sistemes de cadenes de la màquina anomenada ram, que clavant-se en la roba, la subjecten pera aixamplar-la.

Aiguada. Quantitat d'aigua que serveix pera rentar una peça o una barcada.

Aigua fort. Nom vulgar del àcid nítric.

Aiguarràs. Producte obtingut destilant la trementina.

Aixamplar. Estirar la roba transversalment pera donar-li més amplada o senzillament pera desarrugar-la.

Aixamplador. Enginy mecànic, de formes molt diverses que al passar la roba, per sobre d'ell, l'estira transversalment aixamplant-la o millor dit desarrugant-la.

Albumina. Producte extret de la clara d'ou o de la sang. S'emplea en estampació pera fixar laques.

Alcali. Se diu d'una substancia de caràcter bàssic pronunciat.

Nom que sol donar-se al amoniac.

En general, tota substancia de caràcter bàssic que combinada amb àcid pot donar sals.

Alcalinisar. Afegir alguna materia càustica o alcalina a un bany o preparació fins a donar-li reacció alcalina.

(Seguirá)

Dels afers de la vida

L' Espanya gran

Hom pensa alguns cops que en lloc s'està millor que a un país on tot va de mala manera.

Aquest país diguem que podria ésser Espanya... l'Espanya dels mil·lions de diners que surten cap fora. Amb això, l'efecte és complert; la sensació estrangera produeix un clam aixordador ens diuen «els grans generosos»; i en ço de generosos hi entrem tots, també, els que no tenim una miserable «pela».

¡Ves, quí ho havia de dir! ..

Ara es torna a parlar de l'Espanya gran, i ens en parlen tant sovint, que hom ho creu a correuita, sens dubtar-ho.

Arreu hi han vagues i conflictes escaients.

La pàtria dels guerrers antanyans no pert la seva dèria.

L'atavisme és arrelat fins el fons de les entranyes dels ibers.

Hi ha qui fins s'ha venut l'ànima per a poder aixecar un *garage*...

El furisme bel·lic s'esten ampulós i teatral. Es l'enrenou de la opulència que ara es dona compte que l'or tan arbitràriament acaparat i després llençat en festasses imprudents, l'ha fet esclau de la browning. Qui mes qui menys va pertretxat. La fam i la misèria han sofert el bandidatge de les crueltats mes enceses, i tot és ràbia ço que enlluerna l'horitzó.

Però no passa res— diuen els fermes optimistes. Altres comenten: pas res pot passar.

Mes tot-hom porta una àrma i un xic de por...

I com la por guarda la vinya, heu's aquí l'aventatge d'aquella altra dita que diu: quan un no vol, dos no es barallen..

I realment no es barallen; però caldrie més... Aleshores esdevindria tot d'una la reacció, i el lema «pau, pau, sempre pau» no fora una cosa tan sols escrita i aparatosa...

Ara com ara, ço que fem és en Jordi, malgrat els soviets i llurs crims...

¡Perdó!

PERE ROSSELLÓ-ORFILA

¡IGUALTATS!

- Mestre: ¿per qué sou tan nano?
- I vos, ¿per qué sou tan alt i ademés esteu tan magre?
- I vos, ¿per qué esteu tan gras?
- Jo predico el comunisme, la nivellació social...
- Doncs, mireu, les nostres fatxes són el triomf de *La Igualtat*.

El treball de la telefonista

Assaig de psicologia professional

(Continuació)

Amb els coneixements que havem extractat anteriorment vinguts de variades fonts, resta sapiguer el grau d'aptituds físiques, psicològiques, morals i socials patrimoni de les empleades a l'estació de Ginebra. Volgueren sapiguer els autors, quina poixansa tenia la seva memòria, per a ser una bona, mitjana o dolenta telefonista, grau d'atenció, rapidesa i precisió de moviments o sigui la seva equació personal en quant a la reacció, deixant de banda les aptituds físiques i morals en aquest moment.

Investigant els senyors Fontegne i Salari per experiències reglades (tests) el grau d'aptitud de cada empleada telefonista establint una corba representativa, ben atansada a la fidelitat, del rendiment psicològic de bona, mitjana i dolenta telefonista, cercant també la valoració dels gestes i moviments executats per la professional, s'atenen principalment a *la llei del medi*, volent significar que 'ls subjectes experimentats (testats) han de situarse en sales que hi façin el treball ordinari amb els habituals sorolls, empero que no els privin l'audició de res que faci referència a les experiències; aquestes haurán amprat tots els elements de judici als actes professionals de la telefonista.

Es convenient cercar o determinar previamente si el subjecte es visual,

auditiu, motor o mixte com a prova eliminatoria per a determinat grupu de oficis, proves que són patrimoni dels gabinets d'orientació professional que tenen establertes pautes, en vies de comprovació.

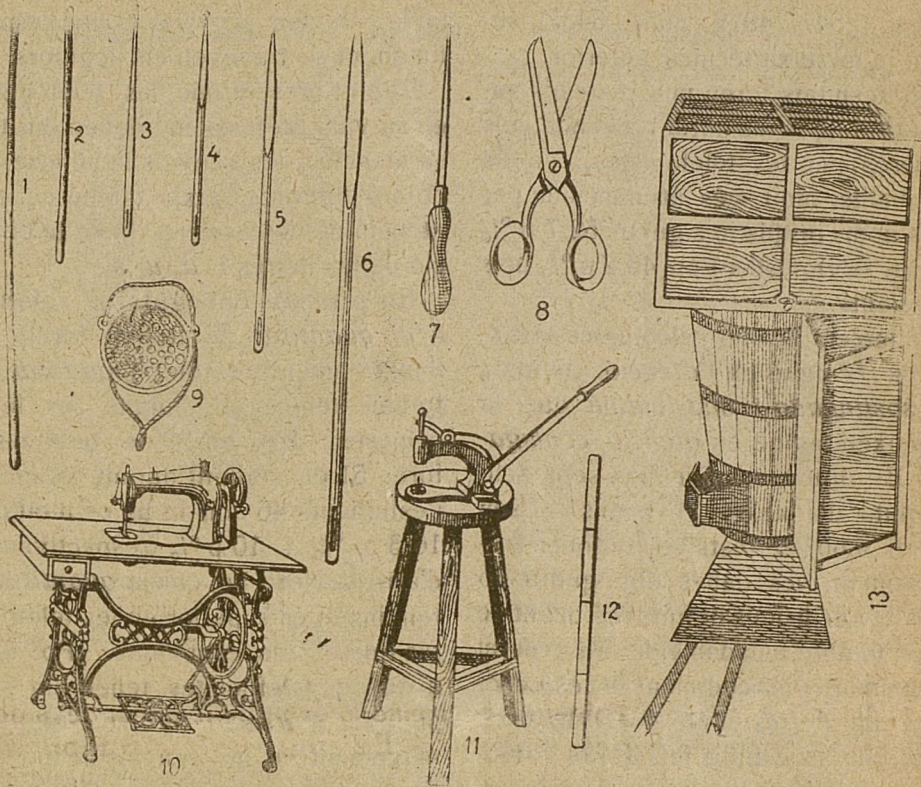
Recaigueren els experiments en 29 senyoretes telefonistes i paralelament entre estudiants i estudiantes. Se comensá per la determinació de la *memòria immediata*.

Una bona telefonista ha de possehir memòria *auditiva* preferentment pels números. La fidelitat immediata en la memòria és preferible a la seva duració. Els erros mes freqüents provenen de la confusió per semblança dels sons, que per a el francès son els números 6 i 8, 16 i 13. La técnica en les experiències se feren amb examens aïllats, amb veu monòtona i números agrupats amb series de 2 e 3 xifres (673=sis-setanta-tres; 34718=trenta quatre, set cents divuit) divent reproduirlos els subjectes dos segons després i valentse de l'escriptura.

En altra serie d'experiments el temps de descans i després de cada experiència era de 5 minuts, volent comprobar com les telefonistes s'adapten a l'experiència, si la seva atenció se sosté fins amb una experiència enutjanta. L'experiment se feu amb números de 3 a 10 xifres i en dos series. Els resultats obtinguts per la *quantitat de*

EINES DEL MATALASSER

1 i 2. Vergues per a estobar la llana. 3. Agulla de cusir. 4. Agulla saquera. 5. Agulla per a ullejar. 6. Agulla de puntejar. 7. Punxó. 8. Estisores. 9. Sabatilla. 10. Màquina de cusir. 11. Màquina de posar ulllets. 12. Mitxa cana. 13. Màquina de vapor per a netejar la llana.

memoria immediata pels números es més grossa en les telefonistes que en els estudiants.

En xifres s'obtingué el 8.60 i 6.89 com a promitg respectiu, que dona una *aptitut mnésica professional* per a els números superior en la telefonista que amb cap altra mena de persones, segons experiències repetides també amb altra mena de subjectes.

La *memoria ordenada* devém posarla al costat de la *immediata*, havent fet els estudis per a els números i per

a els noms particularment els propis, no pel fet d'haverne de fer us, sino per formar concepte lo més apropiat a la exactitut de la *memoria global* de l'empleiat. Prengueren 10 noms propis: Fribürg, Londrés, Lucerna, Belgrad, Berlín, París, Lugan, Niça, Viena, Madrid, llegits amb veu gansone-
ra sense mirar els llavis del llegidor; passats 10 segons després de sa lectura, les telefonistes hagueren de reproduir els esments noms segons l'ordre donada en la lectura.

La segona serie d'experiments recaigué amb quatre números de quatre xifres: (2847, 4972, 3654, 6437), seguint la mateixa tècnica anterior.

Els resultats foren una marcada superioritat de la memòria ordenada pels números per les telefonistes, i en els estudiants, molt més pronunciada per a els noms propis, o sigui un 52.7 p % per les telefonistes i un 45.2 p % pels estudiants.

La tercera aptitud psicològica investigada recaigué en l'*atenció*, dividida en *sostinguda* i *distributiva* que la redueixen també en *atenció conjugada*. És difícil establir una separació absoluta d'aquestes divisions i el seu estudi amb el tests se confonen freqüentment i les dades obtingudes no donen conclusions definitives quant se volen pendre aïlladament. En general segueixen el procediment del *esborrament de lletres* d'un bossí de text. Recorden els estudis fets sobre l'atenció per Pior Kouski, Stern a Alemanya, de Lahy a Fransa i de Münsterberg a Amèrica, encara que no sigui més que per a senyalarlos d'una gran valúia.

Acceptat el procediment de l'*esborrar les lletres* d'un text en llengua anglesa per a no despertar interès la lectura als experimentadors telefonistes, estudiantes i estudiants, se feu de manera que fos d'una duració prou llarga per a despertar la fadiga i aixís conèixer el grau d'adaptació possible: la condició de mancament d'interès de la lectura o sigui enutjanta, està relacionada amb la quantitat i qualitat del treball.

Determinat el bossí de text, se indicà que's devien esborrar les lletres *i, a, u, s* que's trobessin en el curs de la

lectura, durant l'experiència 6 minuts. A cada minut se donava un cop a la taula i devien senyalar el lloc respectiu ahont se trabaven els llegidors.

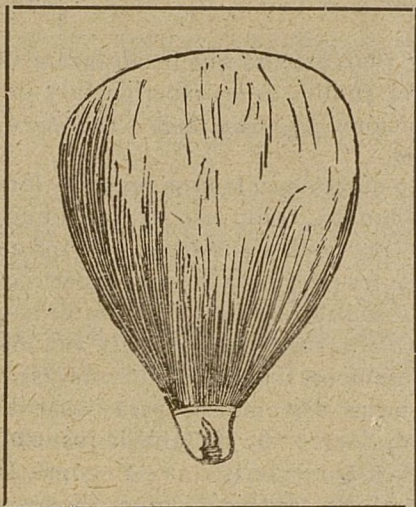
Tenint present que les telefonistes en sa vida professional deuen dur tota sa atenció a les senyals lluminoses de colors diferents, aixís també aquesta atenció devien esmersarla en la obiració de les lletres *i, a, u, s*.

Els resultats obtinguts se referiren a la *quantitat* de treball fornit per minut i quantitat total i *qualitat* del treball tenint en compte les faltes comeses. Els blocs de telefonistes foren 51 en conjunt durant els minuts i estudiants 46 donant un resultat d'un 16.3 p % i 10 p % respectivament d'errors. Notis be, que la *quantitat* de rendiment és superior en les telefonistes que en els estudiants. ¿Pot obeir a que les telefonistes tenen un grau superior d'*atenció* per son ràpit coneixement en les senyals lluminoses? En cambi, *qualitativament* l'experiència determinà una *superioritat* en els estudiants.

Donem informes professionals, organitzem visites a tallers i fàbriques, les tardes dels dijous; proporcionem, també, als aprenents de fora de Barcelona, col·locacions adequades i bons aprenentatges, fomentem activament la cultura elemental i professional dels nois qu'hem col·locat i vetllem pel seu benestar moral i material.

Notas científicas al alcance de los niños

LOS GLOBOS AEROSTATICOS

—¿Por que ascienden los globos aerostáticos?

Porque el aire o gas que contienen es específicamente más ligero que la atmósfera, por cuya razón ésta empuja el globo por su parte inferior en virtud de su propia tendencia a bajar a la tierra; esta tendencia del aire hace elevar el globo, que no es más que una especie de burbuja más grande hecha de materiales más fuertes.

—¿Por qué se hincha un globo aerostático cuando se inflama el alcohol que contiene la esponja?

Porque el calor de la llama y la combustión del alcohol crean un volumen de aire ligero o rarificado que hincha el globo y lo hace específicamente más ligero que el medio que lo rodea.

—¿Por qué a veces revientan los globos cuando se elevan demasiado?

Porque cuando se encuentran en medio del aire sutil que existe en las elevadas regiones, el gas del globo se dilata hasta reventar la materia de que está formado.

—¿Por qué se dilata el gas del globo en el aire ligero?

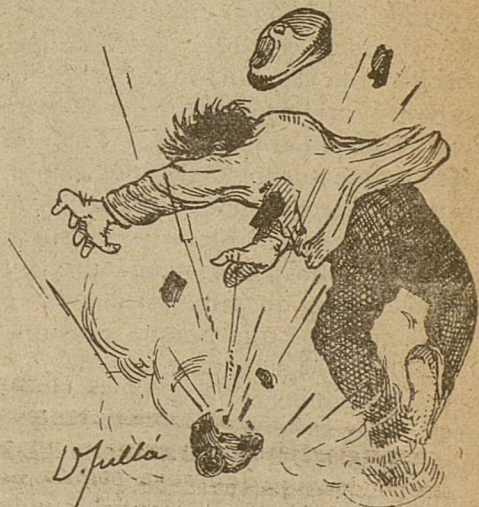
Porque éste ejerce una presión más débil sobre el aire o el gas que el globo contiene.

—¿Por qué un paracaídas, por ejemplo baja a la tierra gradualmente, es decir, pausadamente?

Porque el aire, poniéndose en contacto con la superficie inferior del fondo del paracaídas desplegado, resiste a la rapidez de su descenso.

R.

MALA CULLITA

Aquí teniu un desesperat, que semblant...
ha cullit abans d'hora.

LOS GREMIOS

Propiedad colectiva

(Continuación)

Don Jaime I con la prohibición de aplicar las leyes romanas, propendía a la formación de un derecho producto de nuestras costumbres, de nuestra raza y de nuestra civilización, siguiendo el gran ejemplo de tradicionalismo, ejemplo sin precedente en la historia de la civilización, expuesto en el conocido texto de Cicerón que explica con elocuencia soberana la superioridad del derecho romano, no por ser romano, sino por haber nacido y haberse desarrollado con firmeza de ideal y perseverante confianza de los doctos que no eran doctrinarios; y por esto no desdeñaban el concurso de la experiencia en su gran obra de la construcción del derecho, y cuando buscaban una reforma se volvían confiadamente hacia el pasado, pidiendo lecciones a la historia más bien que a la filosofía. «Si el gobierno de Roma, decía Cicerón, aventaja al de otras ciudades, es porque éstas no tuvieron casi nunca sino grandes hombres aislados que constituyeron cada uno su patria según sus leyes y principios particulares: Creta tuvo a Minos, Lacedemonia a Licurgo, y Atenas que sufrió tantas mutaciones, primero Teseo, después Dracón, luego Solón, más tarde Clístenes, y otros; por fin, para reanimar su agotamiento y su debilidad tuvo un sabio, Demetrio de Falero; mientras que nuestra constitución política ha sido obra, no de uno solo, sino de muchos, y se ha afirmado no en una sola época, sino durante muchos siglos. Nunca ha existido un genio tan poderoso que haya podido preverlo todo; y todos los genios del mundo, reunidos en uno sólo, no podrían en los límites de una sola época ejercer una pre-

visión tan extensa que lo alcanzara todo sin el auxilio de la experiencia y de la duración». *Sic rerum facta est pulcherrima Roma.*

No obstante su famosa proscripción de la llamada razón escrita, no pudo el gran rey catalán sustraerse a la influencia de los eruditos a quienes la perfección de lo acabado les desvió del camino que en colaboración con las leyes canónicas penosamente iban abriendo nuevas ideas y nuevas costumbres, para llegar a la cumbre sereno y moraba la justicia de la civilización cristiana. Y copió Don Jaime una ley del Código Teodosiano prohibiendo las cofradías y las ligas, lo cual equivalía entonces a prohibir los gremios.

Es incuestionable que lo que tiene el gremio de más justo, sus libertades, sus derechos que hemos llamado sociales, no provienen del derecho romano, sino que surgieron y se desarrollaron a pesar del derecho romano. Más adelante hablaremos de los perjuicios que acarreo a nuestra institución la centralización, hija del renacimiento pagano.

Volviendo ahora al patrimonio propiamente dicho del oficio, lo encontramos constituido por sus bienes inmuebles, pues además de la casa social que tenían casi todos los oficios, los había que poseían hospital para los pobres de la asociación, fincas rústicas y urbanas y censos procedentes de mandas para fines pios; llegó a ser costumbre arraigada la de los legados y mandas a la entidad y en algunas fué obligatorio que los cofrades las dejasen en testamento parte de su fortuna.

(Seguirá)

ESTANISLAO SEGARRA

GALERÍA DE CELEBRIDADES.

Calderón de la Barca

D. Pedro Calderón de la Barca nació en Madrid a 17 de Enero de 1600, hijo de padres nobles, y le dedicó su madre a la Iglesia. Aficionado no obstante, desde niño a la poesía dramática, ya escribió a la edad de trece años una comedia, titulada *El Carro del Cielo*, cuyo asunto era la historia del profeta Elías, puesta en verso como todas las obras escénicas del siglo XVII. Estudió Calderón en el colegio imperial de Madrid, y luego en la Universidad de Salamanca; sirvió de caballero en casas ilustres y a los veinticinco años ingresó en el ejército; a los cincuenta y uno recibió las sagradas órdenes, y a 25 de mayo de 1681 falleció en Madrid en la casa número 95 de la calle Mayor.

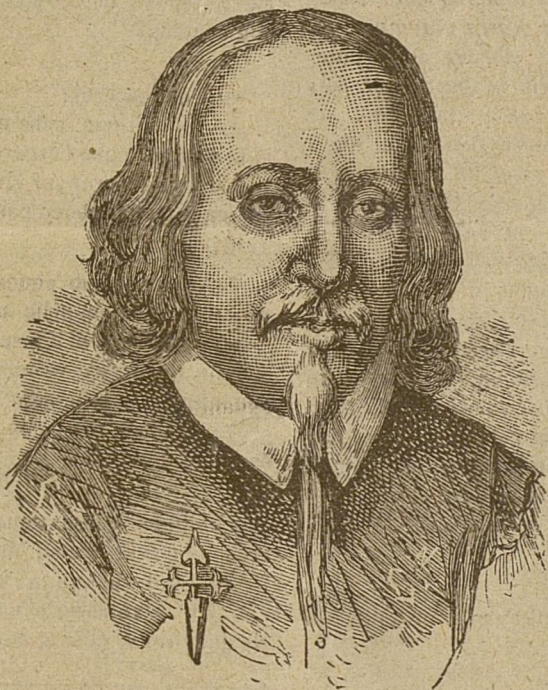
Con el nombre de *comedias*, que significaba entonces obra dramática de cualquier género, compuso más de ciento veinte, y ocho en compañía de otros autores; compuso también muchos autos sacramentales, varios entremeses e innumerables obras líricas.

Por sus comedias y sus autos, obras en las cuales ninguno logró aventajarle, se le ha conferido el título, reconocido en todo el orbe literario, de *Príncipe del teatro español*.

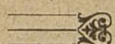
Rico en la invención, habilísimo en el artificio dramático, valiente, profundo, sublime con frecuencia en la frase, español y caballero siempre.

Calderón en *La vida es sueño*, *El Alcalde de Zalamea*, *Casa con dos puertas mala es de guardar*, *A secreto agravio secreta venganza* y *La dama duende*, y en la mayor parte de sus autos sacramentales, no tuvo igual en España y apenas puede señalarsele competidor fuera de ella. Sus virtudes le hicieron altamente respetable

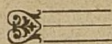
en el sacerdocio; y acaso no hay otro escritor en nuestro país que haya conservado como él la veneración de sus contemporáneos, durante los veinte años últimos de su vida, tan universal y constantemente continuada: sin duda nació de haberla merecido como ninguno.

ACUDITS

Una vegada una colla de criats qui no eren catòlics, trobant-se sols, es posaren a fer una gran disbauxa escandalosa, dient:

—Aprofitem l'ocasió ara que no ens veu l'amo!

Mes entre aquells criats n'hi havia un que era un bon catòlic i aquell es retirava seriósament; els altres, al veure que no s'hi avenia, li demanaren la causa, i ell respongué:

—«Es que jo serveixo un altre amo molt millor, que és Deu, qui ens veu sempre».

A una reunió estaven uns quants amics contant coses rares per *matar el temps*.

N'hi havia dos d'entre ells que es disputaven per veure qui diria la barbaritat més grossa.

—Una vegada vaig veure una col tan alta i tan grossa com ho por ésser un pi que tingui cinquanta anys—digué un d'ells.

—Sí—digué l'altre,—ja me'n recordo; jo la vaig veure. Era tan grossa, que quan plovia, el pastor de Son Xigala hi guardava ses ovelles i no se'n mullava ni una.

—Bon refoi!—digué un altre, tot seriós i que semblava que no els escoltava; jo vaig veure quan feien la caldera per coure aquella col. Hi treballaven cinc cents calderers dins ella, i tan gran era, que no se sentien els cops de martell d'un a l'altre. Del tronc d'aquesta col en serraren bigues per fer una casa.

Discussió matrimonial:

—¡Un altre capell nou! Pero a on anirem a parar.

La senyora:

—No fassis el beneit; ja saps que anem al teatre.

—¿Qué tal, Joan? ¿Com te prova la nova habitació?

—Malament.

—¡Què dius ara!

—Sí, noi: El de dalt toca el piano; e! d'abaix la flauta; el del costat el violí...

—¿I tú, qué tòques?

—¿Jo?... toco el dos...

FERRÁN ALUJER

L'amo d'una col lecció de feres estava a un poble, durant les festes; i la seva dona, a un altre immediat, amb algunes feres més, a una altra barraca.

Als pocs dies va anar la dona al poble a on era el seu home, i aquest posà el següent anunci:

«Aviso que amb motiu de l'arribada de la meva esposa, la col-lecció de feres ha estat augmentada».

—¿A quí esperes?

—A un mut que m'ha promès que vindria i ja fa una hora que l'espero.

—¿I això t'estranya? ¿No veus que els muts són gent que no tenen paraula?

—¿A on vas amb aquest ull de vellut?—va dir un *pillete* a un amic seu.

—Veuràs, anava a pispar el rellotge a un senyor, quan se'n va témer, i em digué, tot pegant-me una bofetada: Té; és la una.

—T'ha posat una bona cara. ¡Si arriben a ésser les dotze!

A un pobre cessant que ha anat a cal merge creient-se estar malalt, aquest li diu:

—Estigui tranquil, a l'estómac no hi té res.

¡Ah! Això ja ho sabia; tal com estan avui els queviures, cóm hi puc tenir res?

Nois: No us poseu a treballar ni prengueu ofici sens el consell d'aquesta Borsa. Us servim de franc.

SERVICIOS DE LA COMPAÑIA TRASATLANTICA

Línea de Cuba-Méjico.—Servicio mensual saliendo de Bilbao el 17, de Santander el 19, de Gijón el 20 y de Coruña el 21, para Habana y Veracruz. Salidas de Veracruz el 16 y de Habana el 20 para Coruña, Gijón y Santander.

Línea de Buenos Aires.—Servicio mensual saliendo de Barcelona el 4, de Málaga el 5 y de Cádiz el 7, para Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires; emprendiendo el viaje de regreso desde Buenos Aires el día 2 y de Montevideo el 3.

Línea de New-York, Cuba-Méjico—Servicio mensual saliendo de Barcelona el 25, de Valencia el 26, de Málaga el 28 y de Cádiz el 30, para New-York, Habana y Veracruz. Regreso de Veracruz el 27 y de la Habana el 30 de cada mes, con escala en New-York.

Línea de Venezuela-Colombia.—Servicio mensual saliendo de Barcelona el 10, el 11 de Valencia, el 13 de Málaga y de Cádiz el 15 de cada mes, para las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico y Habana. Salidas de Colón el 12 para Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello, La Guayra, Puerto Rico, Canarias, Cádiz y Barcelona.

Línea de Fernando Póo.—Servicio mensual saliendo de Barcelona el 2, de Valencia el 3, de Alicante el 4, de Cádiz el 7, para las Palmas,

Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma y puertos de la costa occidental de Africa.

Regreso de Fernando Póo el 2, haciendo las escalas de Canarias y de la Península indicadas en el viaje de ida.

Línea Brasil-Plata.—Saliendo de Bilbao, Santander, Gijón, Coruña y Vigo para Río Janeiro, Montevideo y Buenos Aires; emprendiendo el viaje de regreso desde Buenos Aires para Montevideo, Santos, Río Janeiro, Canarias, Vigo, Coruña, Gijón, Santander y Bilbao.

Además de los indicados servicios, la Compañía Trasatlántica tiene establecidos los especiales de los puertos del Mediterráneo a New-York, puertos Cantábrico a New-York y la Línea de Barcelona a Filipinas, cuyas salidas no son fijas y se anunciarán oportunamente en cada viaje.

Estos vapores admiten carga en las condiciones más favorables y pasajeros, a quienes la Compañía da alojamiento muy cómodo y trato esmerado, como tiene acreditado en su dilatado servicio. Todos los vapores tienen Telegrafía sin hilos.

También admite carga y se expiden pasajes para todos los puertos del mundo, servidos por líneas regulares.

Agente en Barcelona: D. A. RIPOL. Granvia Layetana, núm. 5, bajos

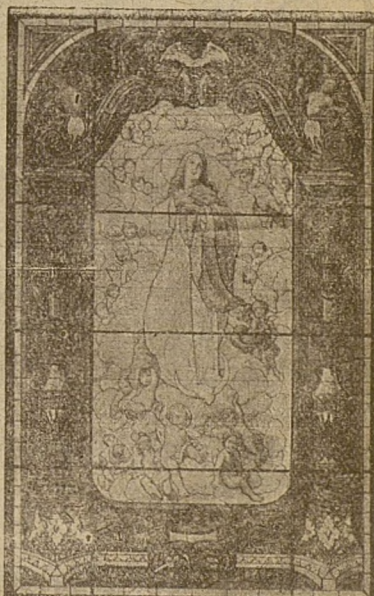
Ripol Granel y Cia
Derecho 46, 46, Hospital de
reforma de

VIDRIERAS ARTISTICAS
CRISTALES Y VIDRIOS
PLANOS Y CURVADOS
DE TODOS TAMAÑOS
GRABADOS Y BISELADOS

DECORACION CON
ESMALTES TRANS-
PARENTES Y OPACOS
MONTURAS LATON-
POMO GALVANIZADO
(PATENTE N.º 14.483)

**ESTA CASA HA OBTENIDO DIVERSAS MEDALLAS DE ORO
Y PLATA Y OTRAS NUMEROSAS RECOMPENSAS**

BARCELONA
PROVEEDORES
REAL CASA

TINTORERIA GUILERA

Casa especial para el Lavado en seco
Con maquinaria privilegiada para toda clase
de ropas usadas

NEGROS PARA LUTOS A LAS 24 HORAS
PLANCHADO MECÁNICO DE CUELLOS, PUÑOS Y CAMISAS

Despacho central: PUERTAFERRISA, 15. principal - BARCELONA

SUCURSALES:

Talleres VERDI, 151 al 155. — GRACIA

— CRAYWINCKEL, 22. — SAN GERVASIO

PASEO GRACIA, 47 (Chafan Aragón)

PASEO S. GERVASIO, 4 (BONANOVA)

CORTES, 563

SALMERON, 57. — GRACIA

LAURIA, 48

PLAZA MAYOR, 5. — SARRIÀ

XUCLÀ, 13

CORT-REAL, 23. — GERONA

ERNEST WITTY & C.º

Sucesores de A. ALIMUNDO Y C.ª

Aragón, 259 - 261, BARCELONA - Teléfono A. 1017

La casa más importante en España
de artículos para todos los Sports

Trajes y accesorios para todos los juegos

GUIA PROFESSIONAL

REVISTA QUINZENAL

DEDICADA A LA REFORMA I MILLORAMENT DEL APRENTENTATGE
I PORTAVEU DE LA SOCIETAT DE PERSONAL INDUSTRIAL I MERCANTIL

Redacció i Administració: Baix de Sant Pere, 55. - Teléfon 501 S. P.

CHOCOLATE
AMATLLER

CASA
FUNDADA
EN
1800

BARCELONA

CHOCOLATE-AMATLLER

La casa
AMATLLER,
recomienda
sus nuevos cho-
colates marca
LUNA
á las personas
de más fino pa-
ladar.

Qui's guanya la vida per son propi saber i valer sent
correr dins de sí l' independencia i la dignitat; pero qui deu
el pa que menja mes a la benevolensa i generositat d' altri
que al seu enginy, resta moltes vegades esclau i no pas de
les seves conviccions i del seu deber.

Casa PANTALEONI H.^{nos}

GRANDES ALMACENES DE CONFECCIONES

en

Sastrería, Camisería, Corbatería, Guantería, Géneros de punto, Sombrerería, Gorras, Zapatería e Impermeables para Caballero, Niños y Niñas.

Nuevos Modelos Alta fantasía en Trajes y Abrigos

para Niños y Niñas de 2 a 14 años

Ultimos figurines en Trajes, Gabanes, Raglans, Pelerinas, Pellizas, Rusos, Capas Impermeables confeccionados

para Jovencitos y Caballeros

PRECIOS SIN COMPETENCIA

Sección especial de Sastrería a medida

Surtido permanente para lutos y actos de etiqueta

13 — Puertaferri — 13

Ciclos Sanromá Campeonatos de Cataluña

50 kilómetros - Pista (Lérida). . . { 1.—J. JANER
2.—M. LLOPIS

134 kilómetros - Carretera (Sabadell) 1.—J. JANER

(pneus Pirelli)

A. SANROMÁ

BALMES, 62-TELEFON, A. 1445
BARCELONA